Világ proletárjai, egyesüljetek!

VÁRPALOTAI NAPLÓ

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

XVII. évfolyam — 57. szám. ÁRA 60 FILLÉR Szerda, 1961. március 8.

Az időjárás kedvező, mindenütt kezdjék meg a tavaszi munkákat

Jelentés a gépállomások tavaszi munkájáról

Beszámolók a mezőgazdasági munkákról

Egyre több gép dolgozik a földeken: szánt, vet, vagy talajelőkészítést végez. Munkájukról, eredményükről máris készült értékelés a megyei gépállomási igazgatóságon. Eszerint a régi sorrendek nagyon megváltoztak.

Nemesvámos az ősszel mindig az utolsók között volt, most az induláskor a második helyen van. Az értékelés első helyezettje pedig a Nemesgulácsi Gépállomás.

Összes traktor- és motormunka tervét 15,5 százalékra teljesítette. *A teljesítést most a termelőszövetkezetekkel szerződött területhez viszonyítva értékelte az igazgatóság.* Ezeken kívül még a csóti, mezőlaki, berhidai, kertai gépállomások értek el tíz százalék feletti eredményt.

A talajmunka végzésében ugyancsak a gulácsi gépállomás van az élen 12,2 százalékos teljesítménnyel, Nemesvámos ebben is a második helyen tart, harmadiknak viszont a Berhidai Gépállomást értékelték

A tíz gépállomás március elsejéig 7613 normálholdnyi talajmunkát végzett.

Középszántásban a Nemesvámosi Gépállomás az első. Ennél a munkánál nagyon változóak az eredmények. Csabrendeknek van a legkisebb teljesítménye, csak 0,8 százalékát végezte el még a leszerződött munkáknak. A második helyezett is 5,1 százalékkal maradt el az első helyezettől.

Vetést két gépállomás jelentett március elsejéig: Nemesgulács 43, a Csóti Gépállomás pedig tíz holdat.

Március elsejéig tehát az eredmények nem nagyok. Az időjárás viszont kedvező arra, hogy a munkákat mindenhol megkezdhessék. A legjobb szervezési módszerekkel most már teljes lendülettel kell végezni a gépállomásoknak a tavaszi munkát.

AZ ŐSZI BÚZA 29 SZÁZALÉKÁT FEJTRÁGYÁZTÁK MEG EDDIG A TSZ-EK

Most már szinte kivétel nélkül minden járásban megkezdődtek a tavaszi munkák. Egyre több hír érkezik arról, hogy számos termelőszövetkezet befejezte a koraiak vetését. Sőt az utóbbi napokban több termelőszövetkezet jelentette, hogy végeztek a tavaszi árpa vetésével is A megyei tanács mezőgazdasági osztálya a tavaszi munkák végzéséről értékelést adott. Eszerint a tavaszi trágyázást 25 százalékra végezték el megyénk termelőszövetkezetei. A tavaszi szántás 18 százalékos, — különösen ezt a munkát kell szorgalmazni. Az ősszel végzett szántások tavaszi elmunkálásával 12 százaléknál tartanak a termelőszövetkezetek.

Most már a vetések eredménye is növekszik. A tavaszi árpa vetése kilenc, a zab vetése 1,4 százalékos. A fejtrágyázási munka húsz százalékra áll. A búzavetésnek pedig a 29 százalékára szórták ki a serkentő hatású pétisót.

SZÁNTANAK, VETNEK A HAJMÁSKÉRI HATÁRBAN IS

Megérkezett a tavasz. Megindulnak a szokásos mezei munkák a földeken. A Berhidai Gépállomáson véget ért a gépkarbantartási, javítási időszak, s a traktorosok „megszálták" a földeket, folyik a talajelőkészítés, műtrágyát szórnak, szántanak, vetnek. Három fiatal traktoros: Vázsonyi László, Bódis Károly és Poór László a hajmáskéri Új Élet Termelőszövetkezet földjein szorgoskodik. Az elmúlt hét péntekjén kezdtek hozzá két erőgéppel mintegy 100 hold árpa vetéséhez, s rövid másfél nap alatt egyharmad részét el is végezték. Terv szerint tizenötödikére kellene az árpa vetését befejezniük, de ők mintegy négy napot „lefaragnak" a határidőből.

Gubicza László, a termelőszövetkezet agronómusa sokat tartózkodik kint ezekben a napokban a földeken, ellenőrzi a munka ütemét, a végzett munka minőségét. Vázsonyi László segédtraktoros is dicséretet érdemel. Késő estig dolgoznak, hogy a határidőket lerövidítsék, s munkához lássanak ott, ahol éppen szükség van rájuk.

Tizenhatévesek

Boldog új személyi igazolvány tulajdonosok.

Fiatal orvosok találkozója Veszprémben

Fiatal orvosok és gyógyszerészek gyűltek össze kedden délelőtt Veszprémben, a szakszervezetek megyei tanácsának székházában. Az orvos-találkozón részt vett a megyei pártbizottság részéről *Kiss János* elvtárs, az MSZMP megyei bizottsága agit.-prop. osztályának vezetője, a megyei párt-végrehajtó bizottság tagja, *Keresztes László* elvtárs, az Egészségügyi Minisztérium főosztályvezetője, a megyei tanács egészségügyi osztályának és a szakszervezet képviselői.

Az értekezleten az 1960 őszén végzett és megyénkbe helyezett orvosok és gyógyszerészek mondták el tapasztalataikat és problémáikat. Beszámoltak szakmai továbbképzésükről, hivatásszeretettel és lelkesen beszéltek a rájuk váró feladatokról.

Nőnapi köszöntő

Szerte a nagyvilágban írók és politikusok, fiúk és édesapák, hűséges fegyvertársak, szabad és még elnyomott népek ihlettjei fognak ma tollat, hogy leírják, mennek gyűlésekre, összejövetelekre, hogy elmondják gondolataikat a nemzetközi nőnap jelentőségéről. Dalok, himnuszok és hősi énekek zengenek ma világszerte hős asszonyokról, feledhetetlen emlékű példaképekről. Asszonyról, Édesanyáról, Hitvesről, Leányról, a Felmagasztosultról, a hivatását teljesítőről.

Elszorul a szív, és átforrósodik a lélek, meghatódik az ész és megittasul az akarat, ha mélyenszántó elemzéssel, bátor szárnyalású emlékezéseinkkel csak úgy röppenünk is végig a gondolatsoron. Micsoda erő! Milyen hatalmas, mennyire felmérhetetlen teljesség! Élet, szeretet, szerelem épp úgy tölük ered és belőlük sarjad, mint a küzdeni tudás és akarás, a lemondás és a nehézségeken való felülemelkedés, a miénkért való áldozatvállalás és győznitudás! Minden, de minden, ami felemel, ami cél, s amivel a cél megközelíthető.

Az elnyomott, aki a maga és társai nevében talán életét áldozza a mindennél szentebb és fontosabb emberi jogok győzelméért, kitől és hol, mikor és mennyiben tanul hőssé magasztosulni? Kinek a könnye égeti lángoló szívébe, a gyermeki lélek életre ható fogékonyságába: Nem! Van-e a proletáranyánál igazabb anya?? Szenvedőbb és harcosabb? És szeretetreméltóbb? És bátrabb? És igazabb példakép?

Ha valami, hát akkor az ő szenvedésük, beteljesedést kívánó tiszta szerelmük, gyermekeik korai halálát, férjük ártatlanul csurranó vérét őrző mártírságuk taníthat-e másra felnövekvő generációt, mint harcra, küzdelemre az emberi bitangság, a szégyenteljes és megalázó jogtalanság lealjasító háborúk és munkátlanság ellen? S ha századokig is, vagy évtizedekig talán, de az osztály, a párt igazának tudatba érlelődésénél nélkülözhettük-e valaha is ezt az erőt, ezt az energiát, amely anyáink könnyéből, szerelmeseink szenvedéséből és nélkülözéséből áradt felénk? S ma nélkülözhetjük-e ezt az erőforrásunkat? Ha a jogász ítéletet mond élettünk ilyen, vagy olyan kérdésében, ha az orvos gyógyszert ír betegének, vagy késsel nyúl fekélye mélyére, ha a nevelő a hazaszeretetre, vagy a mese hőseinek igazságára tanít, ha esküt tesz a honvéd, ha szputnyikot küld útjára a tudós, ha szenet fejt a bányász, milliószám szorgos, kérges munkáskezek mesés selymeket szőnek, vagy aranyló kalászt döntenek halomba, ma fokozottabban tesszük mindezt, mint győzelmünk előtt! Azért, hogy még tartósabb, még szilárdabb, még biztosabb lehessen a mi hatalmunk, napfényesebb a jelen, még igazabb és emberibb a holnap? Értük és velük, közös boldogságunkért. A tisztább és csengőbb kacagásokért a temérdek volt könny helyébe, a fénylőbb gyerekszemekért s az egyre tágabbra nyúló átlagkor boldog nyaráért az „ősrégi fajta népbetegség, korai csecsemőhalál" helyébe.

Mi már sok mindenért elmondhatjuk: „köszönjük élet áldomásidat". De éppen ebbe a köszönetbe kívánkozik a mondat folytatása is: elsősorban azért, mert módunk és lehetőségünk van a mi hatalmunk tiszta fénye mellett, békés és nyugodt körülményeink közepette a még szebb, a még több áldomásaidért harcbaszállni. Új harcba, új birokra a még jobbért, a még tökéletesebbért! Magunkért és embertársainkért, akik még utánunk jöhetnek csak. Nekünk jó dolog tudni, hogy eddig értünk a mi útjainkon. De nem elég! A mi útunk nem bevégzett, ha munkánk nyomán mentes is a múlt sok átkától. Tovább megyünk, mert van kiket követnünk, s mert van, kik kövessenek. Segítenek minket, s nekünk segítenünk kell másokat. Áldozatokat hoznak értünk, s mi áldozni akarunk másokért. Tudjuk, hogy erősek vagyunk és legyőzhetetlenek, de tudjuk azt is, hogy sírnak még könnyet ezen a világon ártatlan milliók. Nálunk delelő felé fordult a szocializmus napja, de milliókat görnyeszt még gúzsba az imperializmus velőkre fagyott járma. Nekünk van békénk, jogunk, kenyerünk, munkánk, hatalmunk, gyáraink és földjeink, biztos és boldogabb holnapunk, de a fegyverek még szólnak és ölnek a nagyvilágban! Mi felelősek vagyunk értük is, mint ahogy az értünk is kiteljesedett felelősség és segítenitudás emelt bennünket mai magaslatunkra a mi erőink mellett.

Mi nem a mi békénket akarjuk csak! A világ tartós békéjéért, teljes békéjéért harcolunk. Nem akarhatjuk csak a mi boldogságunkat, mert más népek boldogtalansága a mi elégedetlenségünk is. Nem örülhetünk annak, ha akármelyik szomszédunk gyerekét kísérik is a temetőbe, hogy „nem a miénk!" De az nem nyugtalanít minket, ha akármelyik szomszédunk gyermeke alkothat az emberiség egésze javára új gépcsodákat szabadon, erőben, egészségben, háborítatlanul! Mert igenis, a miénk minden nép munkásának, dolgozójának a gyereke! Mint ahogy mi is az övéké vagyunk. Az övéké is, nemcsak a magunké.

Nem nyafogni, dolgozni vagyunk a világon! Nem nyavalyogni, hanem küzdeni, harcolni és győzni a nehézségeinken. Tudjuk, volt miből megtanulni. Békénk nem azért van, mert gyengék az ellenségeink, hanem, mert mi vagyunk az erősek. Családunk azért van itthon, és nem a lövészárkokban, mert hajdan reménytelenül, kilátástalan nehézségeinken egy karéj kukoricakenyérrel, vagy anélkül is győzni tudtunk. S ma üzemeink nagyszerű árukat termelnek, hidjaink büszkén ívelnek folyóink felett, iskoláinkban százezrével tudományokat tanulnak a mi gyerekeink, földjeinken tízezrével szánt és arat helyettünk a gép. Egy nyelven beszélünk, egyre inkább egy nyelven, egyre több kérdésben, részletkérdésekben is. A párt tanít minket erre a beszédre, az emberi munka dicséretére és művelésére, amelyből mindenünk fakad. Emberségünk, jogunk, igazunk, hatalmunk és minden győzelmünk. Mindenünk, aminek a segítségével megtanultunk egymásért élni, küzdeni és boldognak lenni. Mindenünk, amit még teljesebbé, még szebbé, még boldogabbá akarunk tenni. Reményünk és jövő győzelmeink sora, a mi jövőnké, melynek új rügyei tán épp most moccannak az új kismamák szíve alatt. A miénkért, amelyért együtt harcoltunk eddig is, mindannyian, dolgozó nők és férfiak az egész világon. Mindannyiunkért, mindannyiunk és minden boldogságunk szülőanyjáért, az egész emberiség tartós békéjéért, a munkáshatalom teljes győzelméért, mindenütt!

(V. L.)